

[Christmas Møller.]

dommelige Krisehjælp til Landbruget —, saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal: Hvad var Venstres Forslag om 2 pCt. af Ejendomsskylden, om 200 Kr. pr. Ejendom? Hvor er den principielle Forskel mellem det ærede Medlems Forslag og det, der blev vedtaget i Oktober? Hvis vi endelig skal se paa, hvorledes det er gaaet med denne Skattebetaling for Landbruget, er Stillingen jo den, at Landbruget i al Almindelighed, har jeg vel Lov til at sige, tog Shikkepinden, og jeg kan vel ogsaa sige det paa den Maade, at den blev taget i et overmaade stort Omfang, saaledes at man kan nære nogen Ængstelse for, at der ikke vil kunne skabes Mulighed for, at de fulde 2 pCt. kan komme til Udbetaling.

Med Hensyn til Hjælp til arbejdsløse kan jeg henvise til de Udtalelser angaaende hele vor principielle Stilling, som jeg fremsatte paa min Gruppes Vegne i Oktober Maaned i Fjor. Vi maa paa dette Omraade være af den Anskuelse, at man fra Samfundets Side, naar man tænker paa de store Beløb, som Arbejderne selv betaler, naturligvis ogsaa skal være villige til at yde Hjælp; men det er klart, og jeg tror ikke den højtærede Socialminister vil modsige mig, naar jeg siger dette, at det vil ikke være muligt Gang paa Gang til Arbejdsløshedsunderstøttelsen og til fortsat Hjælp at lægge yderligere fortsat Hjælp. Jeg tror ogsaa, jeg kan sige til den højtærede Socialminister, at skal der med Hensyn til den midlertidige Hjælp til arbejdsløse gennemføres en Ordning her i den høje Rigsdag, saa vil dette ikke være muligt, medmindre man kæder det sammen med Løsningen af denne Opgave for et længere Stykke frem, med en Krisekasseordning, saaledes som vi ønskede det allerede i Efteraaret, men som det paa dette Tidspunkt ikke var muligt at naa til.

Regeringens Beregningsgrundlag slog altsaa ikke til, og Regeringen er derfor kommet til Rigsdagen med nye Forslag. Med Hensyn til Arbejdsløshedsunderstøttelsen kan jeg da henvise til, hvad jeg lige sagde, og ogsaa til de Bemærkninger, som blev gjort ved dette Forslags første Behandling, og vil paa dette Tidspunkt gerne gøre et Par Bemærkninger om Lovforslag Nr. 114 om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 243 af 19. Oktober 1931 om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen.

I den Skikkelse, hvor Landbrugsministeren har forelagt det for os, er dette Lovforslag ikke acceptabelt for mit Parti. Landbrugsministeren har efter min Opfattelse gennem de Ændringer af Loven af

19. Oktober, han har foretaget, ubetinget forringet Loven. Der kan kun være Tale om en Nedsættelse, saaledes som Landbrugsministeren foreslaar, hvis Ministeriet vil gaa ind i en Forhandling om det Ejendomsskatteforslag, som ligger til Behandling i et Udvalg her i Rigsdagen.

Det Forslag, som Landbrugsministeren fremkommer med i § 2 om Nedsættelse af Maksimumsbeløbet fra 1 000 Kr. til 500 Kr. og en Maksimumsgrænse paa 2 500 Kr. i Indtægt og 30 000 Kr. i Formue, er af en saadan Karakter, at Regeringen dermed giver Loven, ikke den Skattebetalingskarakter, som den havde i Oktober, men det Almissepreg, som man fra anden Side med Urette har tillagt Loven. Og den Maade, paa hvilken Regeringen i § 4 stiller Forslag om at anvende de Penge, som ikke bliver benyttet af de 18 Mill. Kr., der stilles til Raadighed, nemlig at de tillægges Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme, hvis Jordværdi ikke overstiger 8 000 Kr., synes næsten paa ostentativ Maade fra Regeringens Side at pege paa en Valgsituation; og hvis Regeringen vil noget saadant, vil jeg gerne paa mit Partis Vegne sige, at Regeringen maa jo saa tage sin Beslutning, og saa er vi for vort Vedkommende parate til at tage et Valg.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, om Lovforslag Nr. 115 om Hjælp til Fiskere, at vi er villige til at overveje, om det i Forbindelse med hele denne Kriselovgivning, som maaske gennemføres, vil være muligt paa det foreslaaede eller paa et andet Grundlag at yde en Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om den tredje Tap, hvorom den politiske Interesse i Øjeblikket drejer sig, nemlig det Ejendomsskatteforslag, som er vedtaget i Landstinget og efter første Behandling her i Folketinget er henvist til et Udvalg. Regeringen har jo afvist Forslaget om en permanent Nedsættelse af Beskattningen paa faste Ejendomme; men jeg tror at kunne sige, at Regeringen bør tage Hensyn til den aldeles afgørende Vægt, som meget store Dele af Befolkningen lægger just paa dette Forslag, og Regeringen maa ikke glemme, at i den nuværende vanskelige Tid vil 30—40 Mill. Kr.'s Lettelse i Beskattningen af faste Ejendomme drage ud af de faste Ejendomme en Prioritet paa mellem 3/4 og 1 Milliard Kroner.

Dette er efter min Opfattelse en Retfærdighedshandling, naar man sammenligner Produktpriserne i Dag med Produktpriserne i 1914, og det er tillige en rigtig økonomisk